

Obred umivanja nog v ljubljanski stolnici.

I. mednarodni kongres za glasbeno vzgojo v Pragi:

Velik uspeh 'Trboveljskih slavčkov'

Praga, aprila 1936.

Kakor že znano, se te dni tu vrši mednarodni kongres, katerega se je udeležila tudi naša država. Zlasti smo se zastopali Slovenci — saj so tu Trboveljski slavčki, skladatelj E. Adamič in S. Osterc in še nekaj drugih, ki so prišli ali s Slavčki, pa tudi iz zanimanja do glasbe. Uradno zastopa našo državo dr. Miloje Milojevič.

Kongres je posvečen splošni vzgoji človeštva — ima namen doseči cilj, da uvede glasbeno kulturo prav do vsakega človeka; da ustvari kolektivno glasbeno kulturo in da ji pritisne sodobni pečat. Danes, ko je tako trenje med narodi, je to tem bolj potrebno — kjer je kultura muzike, je tudi kultura čustva srca.

V soboto je bila častna otvoritev kongresa, ki mu predseduje sam predsednik Čehoslovaške republike dr. Edvard Beneš. Otvoritveni govor je imel češkoslovaški zunanji minister dr. Kamil Krofta. Uradne zastopnike svojih vlad so poslale naslednje države: Belgija, Danska, Estonija, Francija, Japonska, Kitajska, Jugoslavija, Nizozemska, Avstrija, Španija, Švica in Anglija. — Otvoritev se je vršila v poslanski zbornici v parlamentu. Navzoče so pozdravili še prosvetni minister, zastopnik mesta Prage in predsednik Češke akademije znanosti. Takoj za tem je imel zanimivo predavanje znani glasbeni učenjak univerze prof. g. dr. F. Nejedlý o nalogah in ciljih glasbene vzgoje. Kratke govore so imeli tudi vsi delegati raznih narodov. Zanimivo je, da se je večini govorilo francosko. S Foersterjevo himno, ki so jo zapeli praški učitelji, je bil potem kongres odprt.

Sporedno se vrši vsak dan na raznih krajih veliko prireditev in predavanj, da je nemogoče slediti.

V nedeljo dopoldne je bila prireditev v Narodnem divadiu — kako poje in igra naša mladina. Tam je nastopilo 12 pevskih in orkestralnih zborov iz vse republike. Popoldne je CS Rdeči križ priredil dva koncerta v Smetanovi dvorani, kjer so poleg raznih inozemskih zborov nastopili tudi Trboveljski slavčki z dirigentom Avgustom Šuligojem in sicer povečini s slovenskimi pesmimi živahnostjo znajoča. Tudi drobna Režika je zapela dve solo pesmi.

V ponedeljek so bili važni nastopi na filozofski fakulteti Karlove univerze. Tu so bila dana poročila o splošni, zlasti pa še o sloški vzgoji mladine. Najprej je poročal ameriški nato pa angleški delegat, za njima pa naš — dr. Miloje Milojevič. Potem so nastopili naši Slavčki, ki so že pri prvi pesmi skoro dobesedno popolnoma osvojili tako strokovnjake, kot ostalo občinstvo. Skladatelj Emil Adamič je še tik pred njimi imel predavanje o mladinskih zborih s posebnim ozirom na Trboveljske slavčke. Peli so karakteristične pesmi iz vseh delov naše Jugoslavije. Navdušenje je bilo nepopisno! Niti malo dvoma ni, da je to najboljši mladinski zbor na tem kongresu. Dirigenta Šuligoja so oblegali delegati evropskih držav, kateri so se zlasti zanimali za metodiko — in ni jim bila doumljiva polnost glasov in njihova tehnična izvežbanost. Niso mogli verovati, da so to otroci iz ljudskih in meščanskih šol, da je to zbor, ki ni izobražen na konzervatoriju!

Takoj za Slavčki so nastopili Švedi s svojim mladinskim zborom, ki je bil takoj za našim in romunskim najboljši, dasi so bili in peli med zborom tudi »otroci« s 40 ali še več leti... Torej resnica je tudi, da je imel zbor Slavček najmlajše člane in članice — pevce.

Program, ki so ga izvajali Slavčki, je bil skrbno izbran. Tudi izvajanje je bilo na višku. Posebno je ugajala kompozicija Ivana Matečiča Čaže mojl izvajane so bile štiri slovenske, dve hrvatski in dve srbski skladbi in to od Adamiča, Tomca, Osterca, Švare, Matečiča, Tajčevića, Milojeviča in Mokranjca.

V torek dopoldne je pel slovenske narodne pesmi le oktet in Režika solo v šolskem radiu, popoldne pa samostojen koncert — kot edini zbor, ki ima v okvirju kongresa samostojen koncert.

Tako je te dni čez tisoč pevcev v Pragi. Pa koliko glasbenih pedagogov in drugih ljubiteljev glasbe! Ze sedaj se vidi, da je kongres zajel cel kompleks prevažnih vprašanj o glasbeni vzgoji, ki bodo gotovo rodili pozitivne strani.

Praga je čudovito lepa in vsa v solnce. Čehi so ljubezni do vseh, zlasti pa še do nas Jugoslovancev. Navzili so se je tudi Slavčki — saj so si jo podrobneje ogledali iz ogromnih avtomobilov in tramvajev, ki so jih vozili po vsem mestu.

Danes zvečer gredo proti Dunaju in polagoma domov.

Velikodušno darilo g. bana ljubljanskim revežem za praznike

Ljubljana, 9. aprila.

Ljubljanskih revežev, ki so sedaj tik pred prazniki v največjih stiskah, se je spomnil naš resnično ljudski ban g. dr. Marko Natlačen. Danes je nakazal ljubljanskim karitativnim društvom znesek 30.000 Din z naročilom, naj razdelijo ta znesek med ljubljanske reveže za praznike. Velikodušne podpore bodo izplačane bodisi v denarju ali v nakazilih za živila. Geslo je: Ob praznikih ne sme biti v Ljubljani nihče lačen.

Za velikodušno in nepričakovano podporo bo ljubljansko prebivalstvo svojemu banu nedvomno globoko hvaležno.

Kako je v Voschnaggovih tovarnah?

Velike Voschnaggeve tvornice usnja v Sošanju se nahajajo že v polnem obratu. Delo se vrši v vseh oddelkih, vendar je še kljub temu ostalo 35 delavcev in delavk, ki so bili prej v tovarni nameščeni, začnkrat brez posla. Od teh brezposelnih so trije, ki imajo še enega člana družine zaposlenega v tovarni, ostali pa so popolnoma brez vsakega zaslužka. Pet delavcev skoro gotovo tovarna ne bo več sprejela, ker jim je z zadnjim marcem tudi že odpovedala stanovanja. Danes se vrši v Sošanju ponovna intervencija vodstva inspekcije dela in strokovnih organizacij, da bi tovarna namestila vse delavce, ki še nimajo zaposlitve. Med delavstvom se je bilo snovali tudi društvo »Pomoč«, ki naj bi s skupnimi silami podpiralo v slučaju brezposelnosti potrebno tovariše.

Izlet z novim autobusom v Belokrajino

Ljubljana, 9. aprila.

Škofjelški avtopodjetnik Jože Eržen je za praznike dobil nov veliki autobus, namenjen za velike izlete, tipa Saurer-Diesel, dolg skoraj 8 m, z močjo 60 PS, ter nas vberaj povabil na poizkusni

izlet v Belo Krajino. Kakor kaže slika, je posebnost avtobusa ta, da ima motor skrit vase, kar ima za posledico pridobitev na prostoru (ob njem sta dva sedeža za uslužbence) ter lepšo elegantno obliko. Prostora je v njem za 38 sedežev, tako, da ga velika udobnost ter po najnovejši tehniki zgrajena prožnost usposablja zlasti za daljše izlete v inozemstvo. Na poti preko dolenskih gričev, gorjanskih klancev ter belokranjske valovite ravnine se je kljub slabemu vremenu izborno obnesel ter srečno preстал svoj »krst«. G. avtopodjetniku želimo, da bi imel srečo z vozilom ter da bi še večkrat priredil izlete tudi v Belokrajino, ki ji tako želimo tujskega prometa.

Maribor potrebuje novih cerkev

V povojnih letih je Maribor zelo narasel: zlasti se vedno bolj širi magdalensko predmestje. Prof. Radvanju so nastale cele nove ulice in ne bo več dolgo, da bo od Drave do Pohorja en sam kompleks nove mestne četrti, ki se bo potem podaljševal proti Teznu. Prebivalstvo celega petega mestnega okraja spada k župniji sv. Magdalene; če prišlejo še občine Radvanje, Studenci, Tezno in Pobrežje, ki tudi pripadajo k isti fari, imamo pred seboj največjo župnijo lavantinske škofije z nad 25.000 prebivalci.

Za dušno pastirstvo služita dve cerkvi (župnija sv. Magdalene in cerkev sv. Jožefa, ki jo oskrbujejo oo. kapucini) ter kapela Srca Jezusovega (oo. družbe Jezusove). Vse cerkve so ob nedeljah natrpano polne. Nikakor pa ne morejo zajeti vseh vernikov. Zato jih mora veliko hoditi v mesne cerkve k službi božji, pri čemur pa gotovo zelo trpi župnijsko občestvo.

Zadnje mesece se opravlja služba božja tudi v šolski sobi v železničarski koloniji. Začelo se je z eno službo božjo ob nedeljah danes že tri sv. maše ne zadostujejo več. Šolski prostori so veliki premali tako, da se mora za velikodušne praznike vršiti služba božja na šolskem vrtu. Poleti je seveda to mogoče, a kaj bo pozimi?

Esperantski kongres v Ljubljani

Ljubljana, 8. aprila.

Za binkošne praznike pripravljajo ljubljanski esperantisti svoj narodni esperantski kongres v Ljubljani, na katerem se zbera zastopniki esperantistov iz vse države. Svojo udeležbo in zanimanje za kongres pa so pokazali v lepem številu tudi inozemski somišljeniki in znani delavci esperantskega gibanja. Prijavili so svojo udeležbo esperantisti iz Budimpešte, iz Dunaja in iz Celovca, iz Turčije, iz Italije in Bolgarije. Ljubljanski pripravljani odbor za kongres se pogaja z esperantisti iz Julijske Benečije in Koroske, da bi privedli semkaj večje skupine. Bolgarski športniki iz Ruse so prijavili nogometno tekmo, seveda so to esperantisti, ki žele ob priliki kongresa v Slovenijo.

Tudi naše oblasti so pokazale izredno pozornost in zanimanje za to prireditev. Pokroviteljstvo je prevzel g. ban dr. Marko Natlačen, častni predsednik kongresa je pa g. župan dr. Adlešič. Dalje so v častnem odboru knezoškof dr. Rožman, predsed. apelacijskega sodišča dr. Golja, rektor univ. dr. Samec, podban dr. Majcen, podžupan dr. Ravnihar, direktorji tukajšnjih direktorij in zastopniki prosvete, Zveze za tujski promet in trgovstva.

Program kongresa je izredno pester in obširen. Prične se v soboto 30. maja z akademijo in se bo nadaljeval v nedeljo in ponedeljek. V torek bo ves dan izlet na Bled. Med posebnimi zanimivimi točkami naj omenimo: službo božjo s pridigo in petjem v esperantu, ki jo bo daroval na binkoštno nedeljo v uršulinski cerkvi dr. Teofil Velnič iz Dubrovnika; dalje bodo strokovne seje in konference katoliških esperantistov, delavcev, slepcev in učiteljev. Posebno privlačna točka bo izvajanje »Hlapca Jerneja« po Delakovi prireditvi v esperantskem jeziku, ki bo v Delavski zbornici. Posebno pozornost pa bodo pri nas gotovo vzbujali

Nj. Vis. kneginja Olga, ki je te dni dala siviljenje tretjemu otroku — hčerki.

Občni zbor Muzejskega društva v Celju

Celje, dne 8. aprila.

Muzejsko društvo je imelo redni letni občni zbor. Krog ljudi, ki se zanimajo za muzejsko stroko, je v Celju zelo majhen, zato je bila tudi udeležba pila. Obširno poročilo o delovanju društva sta podala predsednik prof. Orožen in podpredsednik prof. Brodar. Medtem ko je prvi poročal o delu društva v Celju in najbližji okolici, je prof. Brodar podal zelo obširno poročilo o izkopaninah v Potočki zijalki in o novih paleolitskih postajah v Mornovi zijalki in Špehovki. Društvo je podprla banska uprava in mestna občina celjska. Zbirka iz Potočke zijalke so sedaj shranjene v prostorih stare gimnazije, ki jih je dala občinska uprava na razpolago. Tam bo mogoče sčasoma razmestiti bogato zbirko Potočke zijalke, ki bo privlačnost tudi za tujce, ki prihajajo v Celje. Nakup raznih dragocenih starin iz Celja in okolice ter starih celjskih tiskovin je znatno pomnožil našo muzejsko zbirko. Soglasno je bil na predlog g. predednika prof. Orožna izvoljen za častnega člana Muzejskega društva konservator g. dr. Fran Stele, ki si je pridobil z restavracijo Celjskega stropa in slik v mestni župni cerkvi za umetnostno zgodovino Celja mnogo zaslug. Renovirana celjska župna cerkev dela čast našemu mestu, celjski župniji in dobrotnikom, ki so zanjo prispevali. Obširnejše poročilo Muzejskega društva bo objavljeno v Časopisu za zgodovino in narodopisje v Mariboru. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika g. prof. Orožen, za podpredsednika ravnatelj Mohorjeve družbe g. dr. Franc Kotnik, za tajnika g. prof. Mlinar, za blagajnika g. Zorko, uradnik okrožnega sodišča. Kot odborniki pa gg.: dr. E. Kalan, narodni poslanec Prekoršek, prof. Brodar, prof. dr. Pavel Strmšek in še drugi. Pri slučajnostih sta prof. Brodar in Orožen podala načrt za delo v tekočem letu in predložila proračun. Le če bo zagotovljena podpora javnih faktorjev, se bo mogel lepi načrt deloma izvesti. Vsi navzoči so posegli v debato z nasveti in izrekli zahvalo banski in mestni upravi za dosedanje pomoč ter izrazili željo, da bi se zanimanje za društvo tudi med celjskim prebivalstvom povečalo. Po delih prof. Brodarja je društvo v evropskem znanstvenem svetu splošno znano.

Velikonočni soored!

Popularni roman A. Güntherjeve
„Die Heilige und ihr Narr“

KINO
SLOGA

Film najglobljih, nežnih čustev, krasne nepozabne vsebine

Dušica Rožamarija

HANSI KUSTECK
HANS STUWE

Avstrija zahteva izročitev morilcev

Maribor, 9. aprila.

Ogromno pozornost je vzbudila v Mariboru vest današnjega »Slovence« o aretaciji članov avstrijske tajne hitlerjevske policije, ki so izvršili v Feldbachu pri Gradcu grozovito zločinstvo. Zadnji politični umori, ki se dogajajo na avstrijskem Stajerskem, so spravili te emigrante v kaj čudno luč. Dokazujejo, da se je v vrstah avstrijskih narodnih socialistov organizirala po vzoru proslule nemške »Gestapo« tajna policija, ki je začela z najbrutalnejšimi metodami borbo proti političnim nasprotnikom, zlasti pa še proti izdajalcem in svojim lastnih vrstah. Tudi v Avstriji so mariborske aretacije vzbudile veliko pozornost in njihovo časopisje obširno poroča o njih, v kolikor mu pač to avstrijska cenzura dovoli.

Avstriji zahtevajo izročitev.

Danes so prispeli iz Gradca od tamošnjega policijskega ravnatelja nekateri organi, ki so na policiji zahtevali vpogled v preiskovalne akte proti vsem tem osumljencem Schöllaufu, Godarju in Wötschu. Na policiji so dobili navodilo, da se obrnejo na mariborsko državno pravdnštvo, kateremu so bili morilci izročeni z vsem obtežilnim materialom vred. Drž. pravdnštvo pa je zahtevalo avstrijske policije zavrniti ter bo samo nadaljevalo e preiskavo. Nastop našega državnega pravdnštva je popolnoma upravičen, ker so zahtevali Avstrijcev v nasprotstvu z mednarodnim pravom in so ravno avstrijske oblasti svojačasno od-

klanjale striktno vsako poaenilo našim organom, kadar so jih prosili za sodelovanje pri zasledovanju naših državljancev, ki so bili osumljeni političnih zločinov. Omenjamo tukaj samo znano afero s peklenskimi stroji, ki so bili montirani na avstrijskih tleh v naše železniške vagone, dalje preiskavo v zvezi z marsejskim atentatom itd.

Morilcev ne bodo izročili.

Državno pravdnštvo bo v podrobnosti preiskalo slučaj, zaradi katerega so vsi trije emigranti osumljeni. Vsi so sicer tudi že svoje sodelovanje pri zločinu priznali. Dalje se bo tudi preiskalo, ali je bil zločin političnega značaja, kar pa je že sedaj skoraj ugotovljeno. Političnih zločincev pa po mednarodnem pravu ne moremo izročiti in tako je že vnaprej jasno, da bo zahteva avstrijskih oblasti zavrnjena. Zločince bi čakala v Avstriji brezdvomno smrtna kazen. Bodo pa sojeni v Mariboru.

Tudi Kralikovim morilecem na sledu.

Kakor smo že poročali, je bil skoraj istočasno e Hoferjem na sličen način zavratno usmrčen tudi visokošolec Kralik, ki je tudi padel kot žrtev tajne hitlerjevske justice. Mariborska policija preiskuje tudi ta slučaj in baje so že enemu od soudeležencev pri Kralikovem umoru na sledu. Pobegnil je po zločinu v Maribor, kjer se sedaj vodi preiskava, ali je bila dotična oseba, na katero je padel sum udeležbe pri zločinu, tudi v resnici soudeležena pri gnusnem dejanju.

Skrivnostna smrt otroka

V Kamnici so izkopali truplo novorojenčka, ki je bilo skrivaj pokopano

Maribor, 9. aprila.

Mariborski orožniki so prišli na sled skrivnosti zadevi v Kamnici pri Mariboru. Dognali so, da je bil na kamniškem pokopališču izvršen v noči od 18. na 19. marca tajinstven pogreb, pri katerem ni bilo ne duhovnika in ne pogrebcev, pokopan pa je bil novorojen otrok. Danes so v Kamnici to svežo gomilo odkopali ter odkrili v jami truplo novorojenčka, zavito v papir in enje ter položeno v škatlo iz lepenke. Preiskava je doznala, da je povila otroka dne 16. marca neka 22-letna posestnica hč. Pokopala pa je mladega

mrlička njena mati dva dni po rojstvu v temni noči. Obe zatrjuje, da je otrok kmalu po porodu umrl zaradi slabosti, ne moreta pa povedati, zakaj sta ga pokopali na skrivaj. Državno pravdnštvo v Mariboru je odredilo obdukcijo, ki bo ugotovila, kakšne smrti je novorojenček umrl.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vze mite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josef grenčice«.

slepci esperantisti, ki bodo priredili ob tej priliki dva samostojna koncerta. Sodeloval bo institut za slepo deco iz Zagreba. Vsi slepci so esperantisti.

Veliki teden pri sv. Družini v Mostah

Duhovnijsa sv. Družine v Mostah letos prvič obhaja vse obrede velikega tedna v novi leseni cerkvi sv. Družine. Samo kretne vode ne bodo še letos blagoslovili na veliko soboto, ker cerkev še ni župna. Na veliki četrtrek se je ob 6. zjutraj zbrala skoro polna cerkev k sv. maši, med katero je bilo skupno obhajilo vernikov. Skoro vsa cerkev je skupno pristopila k sv. obhajilu. Po sv. maši so duhovniki prenesli Najsvetejšo k stranskemu oltarju, ki je bil spremenjen v božji grob. Božji grob pri sv. Družini v Mostah je preprost, kakor je preprosta vsa cerkev, ki pa je ravno v svoji preprostosti ljudem tako ljuba. Tako je tudi božji grob silno prikpen in lep. Naredil ga je mojster g. Slivar iz Trnovca. Na veliki četrtrek ob 8. zvečer so bile v cerkvi skupne molitve s petjem.

Na veliki petek in veliko soboto se začne molitve zjutraj ob 6. V petek ob 8. zvečer bo v cerkvi skupna pobožnost in petje postnih pesmi. — V soboto ob 6. zjutraj bo po molitvah blagoslov velikončnega ognja. Po maši bo pri božjem grobu sv. obhajilo. Blagoslov velikončnih jedil bo letos v tem-le redu: Ob pol 2. popoldne v telovadnici osnovne šole na Zaloški cesti, ob 2 pri Jožetu Karpetu (pri Kozlu) v Mostah, ob pol 3. v karmeličanski cerkvi na Selu, ob 3. v dvorani nove meščanske šole v Zeleni jami, ob pol 4. pri Krusiču v Zeleni jami, ob 4. pa v duhovnijski cerkvi sv. Družine.

Velikonočno vstajenje bo v soboto ob pol 8 zvečer, nato pa bo v cerkvi zahvalna pesem.

Veliki petek

Veliki petek — v kapelici na pokopališču Matere Gorske pri Sv. Petru pri Mariboru. (Foto Glavan.)

Mrtvega Kristusa snemajo s križa. Ta produkcija je posneta po stari sliki neznanega slikarja. (Foto Glavan.)

Stare šege in veliki teden

O veliki noči je polno starih šeg in navad, ki imajo svoj izvor v sivi davniini: Še dandanašnji prižigajo ponekod kresove na veliko soboto zvečer in blagoslovljene šibe iz butar, ki imajo baje to moč, da odgnajo požar, so pač še ostanek iz nekdanskega poganskega proslavljanja največjega pomladanskega praznika. Ljudje tudi verujejo, da vsebuje voda, kamor namoči blagoslovljeno šibo iz lesenega žegna, tako moč, da pozdravi živino. Pravijo tudi, da je zdravo, če kdo pogoltno blagoslovljene mačice iz lesenega žegna. Če kdo pojé na tešče tri mačice, ga tisto leto ne bo zadela niti požar, niti ga ne bodo boleli ne vrat ne zobje. Vse take »vere« so dokaz, da živi velika noč v ljudeh še zdaj kot moč pomladi in zato tudi pravijo, da vsebujejo spomladi razna zelišča prav posebna zdravila. Ta prazna vera je pa tudi v zvezi z resnično vero v Boga, ki daje rast in življenje vsemu stvarstvu.

Veliki četrtek je znan radi mnogih zelišč, ki jih je treba zaužiti, da je človek na varnem sprito kakih čarovnij. Taka zelišča bi bila: trobentica, španski bezeg, kopriva, česen, rman, regrat in še nekatera jasno je, da si človek po dolgem zimskem čakanju zaželi svežih zelišč in zato je nemara tudi nastalo to praznoverje. Da mora pa človek vprav na veliki četrtek zaužiti ta zelišča, izvira od tod, ker je Zveličar tega dne postavil presv. Rešnje Telo in je obhajal zadnjo večerjo. Tudi medu ne sme nedostajati na veliki četrtek, ki so ga naši pradedje zmeraj uživali radi redilnosti in okusnosti. A praznoverje mu pripisuje prav čarovniško moč. Če ješ med ta dan na tešče, te vse leto ne bo noben stekel pes ugriznil. Na česku pa pravijo: če vržeš na veliki četrtek kos kruha, z medom namazanega, med prvo zelenje na njivo in če se ob solnčnem zahodu prej molče umiješ v tekoči vodi, se mrčes vse leto ne bo lotil ne tebe ne njive.

Jajca, ki jih kokoši znesajo na veliki četrtek, imajo tako moč, da obvarujejo hišo ognja. Če vržeš tako jajce čez hišo na drugo stran, ne bo tjakaj, kamor je padlo, nikoli tresčilo. Še več! Kdor nosi jajce velikega četrta s seboj, more v cerkvi ali na kakem križpotju spoznati čarovnice.

Največ praznoverja pa se vrti okrog velike nedelje. Še solnce, pravijo, pozdravi ta veliki dan zmage dneva nad nočjo in smrtjo, s tremi veselimi skoki, ko vzide. Posebno važno je zajemanje velikonočne vode, ki si jo nastrežeš v strogem molku opolnoči (od sobote na nedeljo) in jo prav tako molče prineseš domov. Vse leto vsebuje ta voda zdravilno moč. Kdor jo pije, ne bo zbolel; kdor se umije z njo, ne bo dobil peg na obraz. Obraz bo zmeraj mlad in lep, oči bodo bistre, svetile se bodo in lesketale. Če s to vodo poskropiš obleko in posteljo, se obvaruješ mrčesa. Celo

konje ženejo pred solnčnim vzhodom k vodi, da se napijejo velikonočne vode, ki vsebuje tolikšno moč za človeka in žival. Tudi to praznoverje je v zvezi z resničnostjo, saj je sveža, jutranja voda zares zdrava in okrepi človeka in živali. Ker so v prejšnjih stoletjih krstili ljudi tako, da so jih pomakali z vsem telesom v vodo, kar pravoslavni še delajo, je moč velikonočne vode tudi z vero v zvezi.

Tudi velikonočnega ognja se je kmalu oprijelo praznoverje in se zlasti spojilo z voskom in okrasjem velikonočne sveče. Vosek, ki kaplja s sveče, je dober za čebele in med in kdor ima ta vosek pri sebi, ga ne bo nikoli zadela nesreča na lovu. Kaj čudna je pa ta »vera«: če imajo tatovi, ki pridejo krasit med v čebelnjak, ta posvečeni vosek v žepu, ne bo njihova kraja nikoli prišla na dan. Tudi velikonočni zajček, ki je zlasti v navadi pri Nemcih in severnih narodih, je nekakšna pripodoba neizbranih naravnih sil, ki kar venomer presnavljajo svet, ki iz starega tvorijo novo, iz smrti življenje, iz teme — luč, a trpljenje spreminjajo v veselje. Tako ima tudi velikonočno praznoverje svoj globoki pomen, kar lepo izraža pesem:

Ustvarjajoča luč plamti in kroži,
da sleherni oklep se naglo razpoti;
a nad vodami bedi moč duha,
ki neizmerno ljubezni nam dá.

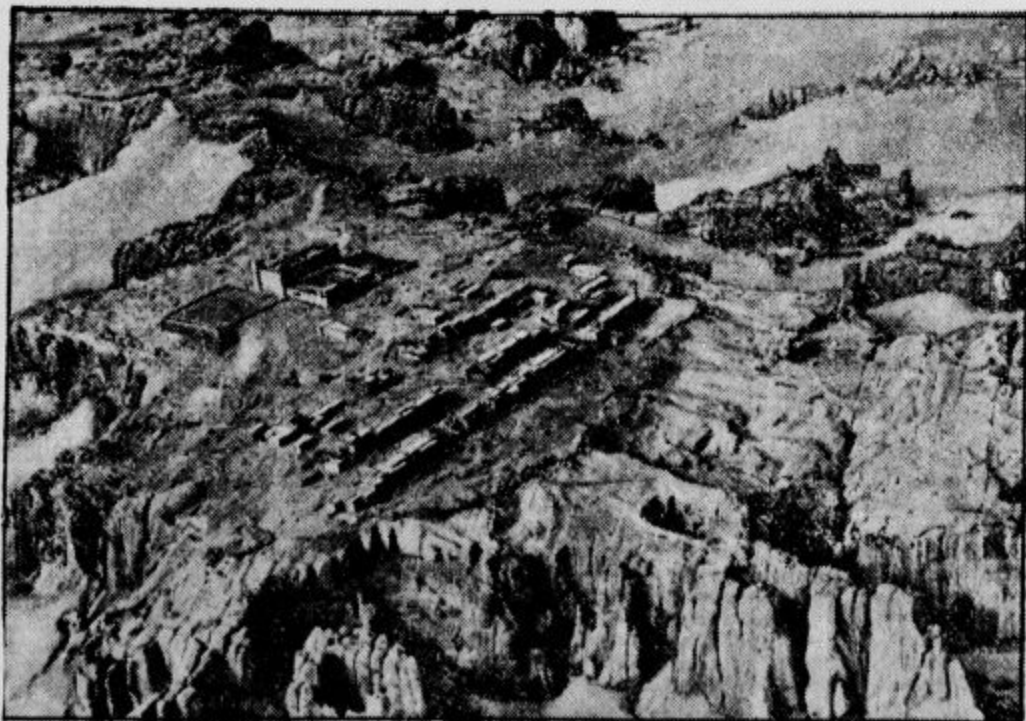
Značilno pa je, da je veliki petek ljudi tako prevzel ter pretresel, da je vprilo njegovega veličastja onemela celo ljudska domišljija in da prazna vera o njem molči.

Obsojeni francoski čarovniki

Sodne oblasti v afriški koloniji Togo so obsodile celo tolpo čarovnikov, ki so bili obtoženi, da so žene in dekleta ugrabili z namenom, da bi jim služile pri čarovništvu. Vodja čarovnikov je bil kaznovan na 15 let ječe in na 10 let izgona, njegov pomočnik na 10 let ječe in prav toliko let izgona, 13 drugih soobtožencev pa je bilo kaznovanih na 5 let ječe in 5 let izgona.

Take obsodbe so seveda zelo redke, ker žrtve navadno nimajo toliko poguma, da bi vložile tožbo. Vzrok temu je iskati v strahu pred zastrupljenjem, v smrtnih grožnjah in pa v globoko ukoreninjenem praznoverju, ki so mu pogani zelo vdani in ki se ga tudi novokristjani še niso docela otresli.

Nebeško mesto

Na visoki gorski planoti v državi Nova Mehika, ki je zvezna država Združenih držav Sev. Amerike, leži skoro nedostopno indijansko selišče Acoma, katero Indijanci imenujejo »Nebeško mesto«. Baje je Acoma najstarejše indijansko mesto Amerike, kjer so Indijanci od vsega početka naseljeni.

Božji grob v Angersu

Malokomu je še znano, da so v mestecu Angersu v zahodni Franciji pred nekaj meseci dobili nov božji grob, ki je natančno posnet po božjem grobu v Jeruzalemu ter je tudi prav tako velik. Ta božji grob je sad 40 letnega dela nekega Henrija Potarda, ki je vodil romarje v Sveto deželo.

Potard je bil več kakor 60 krat v Sveti deželi, kjer je pobožne francoske romarje vodil po znamenitejših krajih, po katerih je hodil tudi naš Gospod. Ze pred 40 leti je Potard prinesel s seboj iz Svete dežele prva drevesca, katera je nasadil na svojem posestvu. Sedaj na Potardovem posestvu v zahodni Franciji rastejo oranže, oljke in cedre ter dajejo okolici videz, kakršnega ima okolica božjega groba v Palestini. Potard je sploh vse naredil, da je obeležje čim bolj podobno okolici božjega groba v Jeruzalemu.

Ob vhodu stojita dva stolpa, skozi katera vodijo velika vrata v notranjost k božjemu grobu, ki je natančno posnet po jeruzalemskem. Ko prekoraciš glavna vrata, moraš skozi 60 metrov dolgi drevored do glavnega spomenika Gospodovega trpljenja in smrti. Božji grob sam je okrogla zgradba, katero pokriva močena kupola. Krog zgradbe ima 24 metrov premiera. Na vrhu kupole stoji velik železen križ, ki je ponoči razsvetljen. V zunanjem zidu so vdolbine, v katerih stojijo sohe 12 apostolov. Vsa ta zgradba, ki je posnetek božjega groba v Jeruzalemu, je po merilu in po obliki delana točno tako, kakor je narejen jeruzalemski božji grob.

Jeruzalemski božji grob je sestavljen iz dveh

500 krat čez Atlantski ocean

Prihodnje dni bo francoski orjaški parnik »Normandie« vnovič začel pluti proti Ameriki. Glavni komisar te ladje Henri Villar bo pri tej priliki praznoval posebne vrste jubilej. Takrat bo namreč 500-čisti nastopil pot čez Atlantski ocean v Ameriko.

Vsi popotniki, ki so se že večkrat vozili čez Atlantski ocean iz Evrope v Severno Ameriko, ga lahko že poznajo, ker je prej služil na parnikih »Paris« in »Ile de France«. Glavni komisar velikega oceanskega parnika je namreč tisti častnik, ki ima s potniki največ opravka. Ta častnik je takorekoč ravnatelj plavajočega hotela, ki mora skrbeti za udobno nastanitev, prehrano in zabavo vseh zaupanih mu popotnikov. Zanimivo bi bilo vedeti, kaj je glavni komisar Henri Villar na svojih 500 vožnjah čez Atlantski ocean že vse doživel in videl. Toda vrhovna dolžnost vsakega ladijskega častnika na tako visokem mestu je molččnost. Popotniki morajo na ladji imeti človeka, katerega imajo za svojega zaupnega prijatelja, pred katerim ni treba nič skrivati.

Tako je Henri Villar lahko večkrat doživel, da so mu popotniki med vožnjo, ko jih je začelo mučiti dolgočasje, začeli razkrivati skrivnosti svojega življenja, katere bi bile marsikakemu pisatelju lahko služile za cel roman. Glavni komisar Henri Villar pa se le prijazno nasmešlja, kakor se nasmešne sploh vsakemu popotniku, kadar ga kaj vpraša. In če ga vpraša po skrivnostih popotnikov, se smehlja in molči. Kadar bo upokojen, bo morda spisal svoje spomine, ki bodo morda bolj zanimivi, kakor so spomini marsikakega moža, ki misli, da je več, kakor Henri Villar.

Nove kitajske poštne znamke. Kitajska poštna uprava je ob 25 letnici kitajske republike izdala štiri vrste znamk, ki se imenujejo »kolekcija mlade Kitajske«. V znamkah je vdolan novi kitajski grb, na njih pa napisane glavne čednosti kitajskega naroda: vljudnost, pravičnost, neomadeževanost in skromnost.

predelov. Prvi se imenuje angelska izba, drugi pa je prava grobnica. Tako je urejen tudi božji grob v Angersu. V Jeruzalemu pokriva božji grob bela marmorna plošča, ki je 12 cm debela in 600-kg težka. Prav tako ploščo je dal narediti Potard za božji grob v Angersu, in sicer so jo naredili krščanski delavci v Jeruzalemu samem. V božji grob je dal vdolati tudi malo vdolbino, v kateri je shranjen kos skale z vrta Getzemani, na kateri je Jezus Kristus pred svojo smrtjo na križu molil in krvavi pot potil. Tudi kamen, ki je iz njega narejen oltar v kapeli, so pripeljali iz Svete dežele.

Novi angleški generalštabni nacelnik je postal sir Cyril Deverell.

»SLOVENE« pred 60 leti:

V torek, 11. aprila 1878.

Deželni sbori.

Kranjski deželni zbor. Deseta seja 7. aprila. Pri poročilu odseka za pregledovanje letnega poročila deželnega odbora o njegovem delovanju od 1. marca do konca decembra 1875. nasvetuje dr. Poklukar, da bi se sklepalo le o tistih točkah, o katerih bi imel kdo kakke predloge ali opombe... Sprejeli so še tudi še sledeči nasveti o različnih rečeh:

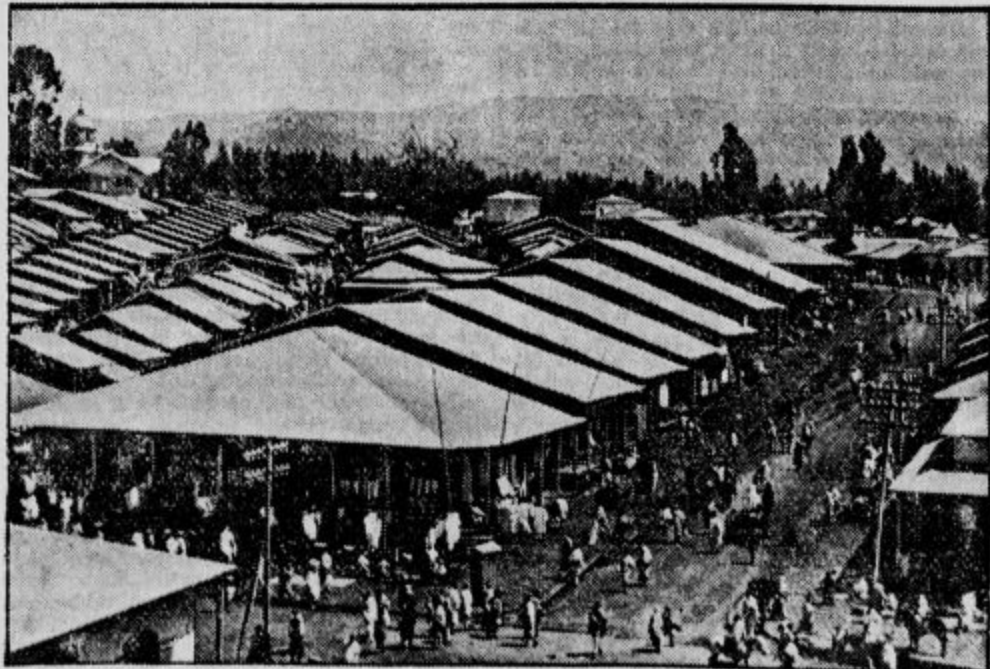
1. »Deželnemu odboru se naroči prihodnje leto dopolniti glavni pregled oseb, ki so bile v deželnih dobrodelnih zavodih oskrbovane...

2. Deželni odbor naj ukaže obškim predstojništvom najostreje nadzirati krme, kjer se žganje toči, takim krmarjem, ki do tega nimajo pravice, brž prepovedati prodajo in jih gospodski naznaniti...

3. Deželni zbor sprejme z zadovoljstvom poročilo deželnega odbora o najdenih stavbah na kôle na mahu in priporoča mu tudi dalje obračati pozornost na to reč in jo podpirati...

V štajerskem zboru je bila jako živahna debata, pri kateri so se poslanci slovenski jako odlikovali... V generalni debati je prvi govoril poslanec Herman. Razkladal je, da ne zadostuje samo gospodarske in finančne razmere preiskavati, ampak da se morajo v poštev jemati tudi politične razmere cele države. Slabemu stanju je predvsem kriv sedanji politični sistem, ki je deželni vse pravice vzel in skušal celo Avstrijo po jednem kopitu preustrojiti. Dokler ostane centralistična stranka na krmilu, ni pričakovati poplajenja...

Poslanec Anton Bärnfeind je šibal tolike stroške za šolske namene, ki še vedno naraščajo in srenjam tako obilno nakladajo, ne da bi se pravo šolsko izobraževanje s tim povikševalo. In še več: pri vseh plačevanjih srenj in staršev, pravi govornik, so jim pa še njih poprejšnji vpliv do ljudske šole uzeli, uzeli pravico svoje otroke dajati v pravem katoliškem pomenu »zrejevati. Poslušajte zgled! V najzadnjem hribovskem kotu mojega volitvenega okraja je šolska srenja, k večjemu s 30 otroci, katerih šolska soba je brezplačno v farožu. Učenje opravlja dušni pastir za majhno nagrado v največjo zadovoljnost staršev; ker ni šolnika, tudi v teh gorjanskih globinah nobeden službe ne išče. Vkljub temu... se srenji naklada, da naj novo šolo zida, ki bi stala 5000 gold., ter naj se poseben učitelj vstanovi. Nimajo pa nobene in tudi pozneje se bo komaj kateri zmognil odločiti ond se vseliti. Po pravici torej smejo srenje liberalni državi reči: Denarje, mir in čednost (moral) si nam vzela; zdaj nimaš nič, kakor mi nič več nimamo.

Abesinsko glavno mesto Addis Abeba je sedaj resno ogroženo, če so Italijani res zavzeli abesinsko mesto Kvarum.

»JARA«

**ZOPET ODPRODAJA ČEVLJE
PO 10-30% ZNIŽANIH CENAH**

Da Vam ta ugodna prilika cenenege nakupa zopet ne uide, se kar najbolj požurite v naše prodajalne

Jara, Ljubljana, Sv. Petra cesta 20
Franja Snoj, Ljubljana, Prešernova ulica
„Postola“ Zagreb, Ilica br. 61

Dalmatinska vina

črno	Din 8—	po zelo nizkih cenah si preskrbite za praznike pri
belo	» 8—	Lasanu
rdeče	» 8—	Šiška
viško	» 10—	Se priporoča
vermut L.	» 32—	LASAN IVAN
maraschina	» 32—	
tropinovec	» 25—	
figovec	» 30—	
olivno olje	» 10—	
vinski kis	» 5—	

PREMOG DRVA IN Karbo paketi

pri **lv. Schumi**
Dolenjska cesta
Telefon števil 2951

Zahtevajte vedno edino priznani

BERNDORF-NIKLHROM

skozi in skozi rjeprorst jedilni pribor, ker je kvalitativno res najdovršenejši

DOBRO IN CENENO

hrano Vam nudi najboljša jedilnica v centru mesta
moderna menza **NOVA KUHINJA**

Aleksandrova cesta števil 5, I. nadstropje.
Izbira po jedilnem listu, postrežba restavracijska.
Se priporoča: Terezija Kmetič, lastnica.

Cenj. gostom
vesele praznike

† Gospodarska zveza v Ljubljani javlja tužno vest, da je umrl dne 8. t. m. njen dolgoletni uslužbenec, gospod

Jaka Štok

Pogreb bo dne 10. t. m. ob 16 iz mrtvašnice splošne bolnišnice na pokopališču k Sv. Križu.
Marljivemu ohranimo trajen spomin.
Ljubljana, dne 9. aprila 1936.

Joško Tollazzi

posesnik, trgovec in gostilničar na Čevčih

V petek ob 17 se poslovimo od njega v hiši žalosti in ga spremimo na župno pokopališče.
V Dol. Logatcu, dne 8. aprila 1936.

Globoko žalujoča soproga z otroci in ostali sorodniki.

Mali oglasi

Službodob

Dve blagajničarki

spretni, zanesljivi, z znanjem, ne pod 20 let, se sprejmeta v večje podjetje. Ponudbe upravi »Sl.« pod »Zanesljiva moč« št. 5092. (b)

Prodajalki

mešane stroke, se sprejmeta takoj ali s 15. aprilom v stalno službo v Ljubljani. Ponudbe upr. »Slov.« pod »Zanesljiva moč« št. 5093. (b)

Vzgojiteljica

Iščemo gospodično, mlado, inteligentno, ljubiteljico otrok, kot pomoč pri vzgoji 2 in pol letnega fantka in pri negi 9 mesečne punčke v Ljubljani. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Vzgojiteljica« št. 5020. (b)

Službo

stalno in dobro, dobi takoj poštena oseba, zmožna kavicje za samostojno prodajo sadja v veži. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 5242. (b)

Prodamo

Nogavice, rokavice in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in najcenejše tvrdka Karl Prelog, Ljubljana, Židovska ulica in Stari trg. (l)

Za velikonočne

praznike točim pristno dolensko črmino, dolensko rdečo, štajersko belo — čez ulico 10 Din. Marija Juvan, gostilna Pavšek, Smartinska cesta. (l)

Klobuke

moške, domačega izdelka, Vam nudi po konkurenčnih cenah pri Berniku, Tyrševa 12 (Dunajska cesta). Sprejemajo se vsakovrstna popravila. (l)

Register blagajno

najnovejšega tipa, z dobrem stanju, in enega kornja, 4 leta starega s kompletno vprego - prodam. Naslov v upravi »Sl.« pod št. 4993. (l)

Trenčkote

vsa oblačila, perilo itd. — v ogromni izbiri — kupite poceni pri Preskerju, Sv. Petra cesta 14. (l)

Kolesa

malo rabljena in nova - vseh znamk, poceni kupite pri »Promet« (naproti križanske cerkve).

Vinsko trsje

silvanec, rizling, žametovka, portugalka, frankinja — ima v zalogi trsnica Erman, St. Janž, Dol. (l)

Vnajem

Trgovski lokal

v Kranju, na nojprometnejši točki, se odda takoj v najem. Priporoča se za urarja, manufakturo, galanterijo, galanterijsko železnino, trgovino s kolesi in šiv. stroji, konfekcijsko, modno, klobučarsko, dežnikarsko in papirno trgovino, torej vse razen špecerije in delikatese, ki je že v hiši. Pojasnila daje lastnik: Franc Majdič, industrijski mlin, Vir p. Dob. Domžale. (n)

Posestva

Opekarno

prodam v lepem kraju Ljubljane. Pol v gotovini pol v knjižicah. Naslov v upr. »Slov.« pod števil 5188. (p)

Prodaj

hišo s kmetijo in trgovino ali pa samo hišo. Pol v gotovini pol o knjižicah. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 5189. (p)

Denar

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka Ljubljana. Krekov trg 10.

Razno

Pocenili smo

vsa vina za 2 Din pri litru. Priporočamo se: Sotelske, Gradišče 10. (r)

Za velikonočne praznike:

Silvanec	Din 15	Najše specialitete:	Din 12
Rizling	» 14	Muškat-Silvanec	» 16
Opolo	» 10	Cviček	» 14
		Belo dalmatinsko	» 10

Naročena vina dobavljamo po želji na dom. Čez ulico Din 1— ceneje.

Gostilna MICI KMETIČ

Ljubljana, Aleksandrova cesta št. 5

Našim cenjenim gostom želim veselo Alelujo!

Tinček in Tonček kot detektiva

30.

Zarotniki se ločijo.

Ne daleč od vasi je detektiv Sam obstal in svečano dejal: »Tako, dečki, zdaj smo na razpotju. Predlagam, da gre vsak svojo pot. Kar postavili smo se nočoj. Jutri pa nas čakajo nove, še težje naloge.«
»Na nas se lahko zanesesh, dragi Sam,« je samozavestno odgovoril Tinček. »Potrudili se bomo, da boš zadovoljen z nami.«

»Za danes vam povem samo toliko,« je spet povzel besedo detektiv Sam, »da bi rad z vašo pomočjo ujel nevarno roparsko družbo, ki se potika tod v okolici. Torej na svidenje! Jutri zvečer se spet vidimo na mojem splavu, kakor smo se dogovorili. Velja?«
»Velja!« so vsi trije dečki moško pritrdili v zboru.

Zahvala

Za prisrčne izraze sožalja ob smrti naše mame itd., gospe

Eugenije Hribar

izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, v aprilu 1936.

Rodbina Hribar

L. Ganghofer:

60

Grad Hubertus

Roman

»Fric! Veliki postrvi!« In lestvo!« je uka-
zala Kiti.

Fric in Robertov sluga sta stekla stran.
»Če se nam lov ponesreči, ne bo ostajalo nič drugega, kakor da ptiča nekdo ustreliti. — Če srfriota čez zid in zaide v vas —«

»Kaj? Orla ustreliti?« je javkal Moser, »ne za vasa svet! Marija in Jožef, kaj bi rekli milostni gospod grof!«

»Gospod Forbeck ima prav. Kar ukaže gospod Forbeck, naj se zgodi!« je razsodila Kiti tako odločno, da ni bilo mogoče nič več ugovarjati. »Jaz bom očetu sama vse pojasnila. Urno, Moser, te cipe po puško!«

Moser je majal z glavo in odšel.
»Kiti! Kiti!« Teta Gundi se je pojavila z razprostrtima rokama v drevoredu.

»Gospodična Kleesberg je v skrbih,« je dejal Forbeck in prijel Kiti za roko, »tudi jaz mislim, da je boljše, če odidete, dokler ni stvar pri kraju.« Z velikimi očmi ga je pogledala Kiti. »Ne. Ostanem pri vas. Ne bojim se.«

Vea v obupu se je vrgla Gundi Kleesberg nanjo in se jo oklenila za roko. »Proč! Proč! Ali si ob pamet? Kaj imaš tu opraviti?« Zagledala je orla, ki je sumljivo nemirno stegoval vrat. Vreščaje je skušala s silo potegniti Kiti stran.

»Toda Gundi! Saj nisem več otrok! Tu ni nobene nevarnosti in gospod Forbeck je tudi pri nama.«

»Prosim vas, pojditel!« je segel vmes Forbeck. »Vidite, kako zelo je gospodična Kleesberg v skrbih.«

»Proč! Proč! Ali ne čuješ? Gospod Forbeck te prosi!«

Za trenutek se je Kiti še upirala. Potem je rekla: »Dobro, grem. A potem tudi vi nimate povoda, da bi ostajali tu. Moser naj gleda sam, kako bo popravil svojo neumnost. Pojdite, gospod Forbeck.« Stegnila je roko po njem.

Tedaj je pritekel strežaj z mrežo in sluga je prinesel visoko lestvo. »Previdno ravnejte,« je zaklical Forbeck slugi, ki je skušal postaviti lestvo, »pazite, da ne zadenete na vejol!«

»Opomin je prišel prepozno. Orlu se stvar ni zdela več varna. Razprostrl je peroti. Ker pa ni bil varen letanja, se ni mogel dvigniti izmed vejevja in začel je padati.«

»Jezus Marija!« je zaklicala oskrbnica, in hišna je zavpila: »Orel, kontesa, orel!« Slugi je v strahu zdrknila lestva iz rok in hrupno padla na tla. Gundi Kleesberg je presunljivo kriknila. Kiti je dvignila blede obraze kvišku in uzrla padajočega ptiča tik nad svojo glavo. Vsi glasovi so zavreščali in Moser je pritekel s puško po drevoredu. Orlove peroti so pri padanju že zadele Kiti no roko, in njegove noge so se ategale, da bi se ujele za njeno ramo. Tedaj se je Forbeck s pridruženim vzklikom pognal proti dekletu. In dočim se je Kiti pod sunkom opotekla na tla, je ujel on z obema rokama ptiča za eno perot in ga potegnil stran. Orel se je otepal s srdito močjo, in Forbeckova glava in ramena so izginila pod vrtincem močnih kril.

Gundi Kleesberg je smrtno pobledela in sunila z rokama v zrak. »Forbeck! Gospod Forbeck!« Ko brezumna se je vrgla na ogroženega. Z eno roko je zgrabila orla na prsih, z drugo za vrat. »Za svetega Boga! Gospodična! Jezus! Kaj počenjate!« je vreščal Moser in zagnal puško v travo. »Nazaj, pravim! Izpustite!« Iztrgal je strežaju mrežo iz rok in jo vrgel čez ptiča, otepajočega se z perotmi in kremplji. Za nekaj hipov so bili vsi trije ljudje z orlom vred podobni zmšanemu klopčiču — toda še preden je mogla Kiti vstati in se iztrgati vreščajoči hiši iz rok, je Moser že zadrnil mrežo in si spravil ptiča pod kolena na tla.

Bleda je stekla Kiti k Forbecku. Njegov telovnik je bil strgan in v cunjah mu je visel rokav z rame. »Ali ste ranjeni?«

Forbeck si je smeječe osledaval roke in si otipaval lakti. »Mislim, da ne.« Tedaj je uzrl gospodično Kleesberg in se prestrašil.

Drhteč in z močnato bledim obrazom je stala pred njim, kakor da ne dojema, kaj se je zgodilo in kaj je storila. Njena obleka je bila raztrgana, kiti sta ji viseli na ramena in skozi ozki evileni rokav so pronicale rdeče kaplje.

»Teta Gundi,« je zajecljala Kiti. In Forbeck: »Gospodična! Za božjo voljo! Kaj se je zgodilo z vami?«

Gundi Kleesberg se je ovedela in se zmedeno ozrla po sebi. Ko je zapazila rdeče kaplje na roki in videla, da se vlečeta čez njene prste dve tenki krvavi črti, je zaprla oči in se sesedla na tla.

Vsi so se zdaj gnetli okoli omedlele. Le Moser se je še vedno otepal z orlom, ki mu divje moči ni mogla ukrotiti niti tesno zadržnejna mreža.

Forbeck je bil prvi, ki si je opomogel od strahu, in vsi so se uklonili njegovim navodilom. Robertov sluga je stekel po zdravniku. Hišna je pohitela v grad, da bi pripravila vse v sobi gospodične Kleesberg. Forbeck in Fric sta dvignila nezavestno družabnico in jo odnesla v hišo. Pri tem je podpirala Kiti z drhtečimi rokami krvavo laketo tete Gundi in solze so ji tekale po bledih licih.

Se težavo so spravili omedlelo po stopnicah in jo položili na posteljo. Dočim sta ostala Kiti in hišna pri Gundi Kleesberg, je odšel Forbeck s trežajem dol v vežo. Tu je Fric osčetal prah in puh s Forbeckove obleke in mu z bučkami spel raztrgan telovnik in rokav. Forbeck menda pri tem ni nič videl in nič čul; ko ga je strežaj izpuštil iz rok, je stopil ven na verando.

V drevoredu je počil strel. Fric je stekel mimo Forbecka, prišel čez čas nazaj in povedal: »Moser je orla moral ustreliti, leva perot je bila zlom-

ljena. Tudi meni lovec, da se rane, ki jih je zadal orel gospodični, ne bi zacelile, ako bi ostala živa pri življenju. Takšna prazna vera je razširjena med ljudmi.«

Prišel je zdravnik in Forbeck je ostal za četrt ure sam. Tedaj je začul v veži hitre korake. Kiti mu je zalila obraz.

Na prag je stopila Kiti. »Smuknila sem malo doli, da vas pomirim. Zdravnik meni, da se bodo rane hitro zacelile. Na dveh mestih je orel grdo zasekal v meso, toda na srečo ga ni raztrgal.« Šla je po sapo. »Meni se je odvalil kamen od srca. Tudi uboga Gundi se je že nekoliko opomogla. Kako se je moglo to zgoditi? Pred pol ure tista srečna tišina, in zdaj —«

Forbeck je gledal v tla. Tudi Kiti je molčala. Kakor v dušeti soparici je zmignila z rameni in si popravila leseketajoče se kodrce z vročega čela. »In čisto nič ne razumem tega s teto Gundi! Drugeče utelešena boječnost! In nenadoma ta pogum.«

»Gospodična Kleesberg vas ima rada in je bila v skrbih.«

»Zame? Toda bila sem vendar —« Kiti je umolknila. Pred stopnicami na verando je zagledala starega Moserja s klobukom v roki, podobno največje skršenosti. »Moserček! Moserček!« Stari lovec je menda zapopal ves očitek tega otroškega naziva. Njegova postava se je čisto zgrbila vase in konci muštac so se mu povisili čez ustne kote kakor dvoje črnih zastavic.

Kiti se je zasmilila. »Kaj naj storimo sedaj? Papa ne sme zvedeti resnice. Zaradi vas.«

Plašno je pogledal stari kvišku, upanje in dvom sta se mu užgala v mežikajočih očeh. »Imate pač dobro srce! Toda težko se bo dalo prikriti. Orel je pri vragu in stara gospodična ne dobi manj — Marija in Jožef! In za nalašč orel z Medvedje stene, ki ga je imel gospod grof najrajši, ker se je moral zanj najbolj truditi. Če gospod grof zve, da je orel proč — primoj duši, tega ne preživim.«